

K. Hunt „Meie Isa”

Tööleht

See laul/palve on kirjutatud Gregooriuse laulu stiili silmas pidades, mis on kogu õhtumaise muusika alustala. Muusikalist liikumist juhib tekst – tegemist on viisistatud palvega, kusjuures tekst peab „jooksma” vabalt, lobedalt, eesti keele loogikat võimalikult palju jälgides (sarnane ka ooperiretsitatiivide põhimõttele)

Kõigepealt vabandan – kotermann on enne noodi trükkiminekut oma töö teinud ja kolmes kohas oleks vaja teha **noodiparandused**:

- 1) 1.rida sõnas „pühitsetud” silbil „tud” **peab olema d** (mitte e, nagu trükitud)
- 2) 4.rida sõna „leiba” **peab kõlama d-e-e** (mitte c-d-d, nagu trükitud)
- 3) eelviimasel reas pange sõnade „ja au” ette **si-bekarr** (gregooriuse laulu loogika järgi kehtib juhuslik märk ühe sõna piires, aga igaks juhuks oleks ehk bekarr vajalik, sest sõna „ja” algab siin h, mitte b-noodiga).

Meloodia ülesmärkimise loogika on võetud Gregooriuse laulu tänapäevasest noteerimistavast (arhailisem kvadraatnotatsioon pole kaasajal enam kõigile harjumuspärane, samas kasutatakse seda kogu maailmas ka praegu väga palju. „Meie Isast” on ka kvadraatkirjas noot olemas, soovijad võivad selle VL korralduskomisjonist tellida) – kasutatud on ilma varteta noodimugulaid.

Vältuste pikendamiseks on 3 võimalust:

- 1) punkt noodi kõrval pikendab teda umbes poole võrra (aga kindlasti mitte punktuaalselt kindlaksmääratud pikkuses)
- 2) Kriips noodi peal pikendab sõna rõhulist silpi, mida tahame muusikas toetada, aga mitte mingil juhul teravalt rõhutades või ülemäära pikendades, vaid pehmelt välja tuues, et mitte teksti voolavust segada.
- 3) punkt ja kriips mõlemad – tugevalt toetatud tekstirõhuline silp – anname sinna avarust ja veidike rohkem aega.

Samas – ükski pikendatud noot ei tähenda paigalseismist, vaid **meloodia on pidevas sujuvas liikumises**, pürgides järgmiste sõnarõhkude ja lause lõpu poole, just samamoodi nagu kõnes.

Joonestiku kohal olevad dünaamikamärgid ei ole seotud noodivältustega, vaid näitavad ainult dünaamikat.

Veel mõned detailid:

Kui rida algab sidesõnaga, siis peaks üsna kergelt sellest edasi liikuma järgmisele rõhulisele silbile (ja **anna...**; ja ära **saada**; sest **Sinu**)

Sõnas „võlglastele” silbil „las” ja sõnas „kiusatusse” silbil „tus” on kolm nooti, muusika tungleb neist viimase poole. Et s-tähe peal ei saa laulda, palun kolmandal noodil täishäälik võimalikult pikaks laulda ja s-täht hääldada praktiliselt järgmise silbi algusse – võlg**la**astele ja kiusat**uu**sse.

Praktikas olen kogenud, et sõna „päästa” tahab esimesest noodist liiga kiiresti üle libiseda. Samas on see sõna just esimese ja kolmanda noodi pikemate vältusega eriti tähtsaks tehtud. Samalaadne kujund on ka esimeses reas sõnal „nimi”, aga seal tavaliselt noodipikkustega ei eksita. (Kvadraatkirjas on sellise kolmenoodilise grupi keskmine noot veidi sakiline, sellele – *quilisma`le* – eelnev noot on alati veidi pikendatud, aga kannab samas edasiliikumise energiat – justkui tungleb väikese *crescendoga* läbi teise, kiirema noodi, kolmanda poole).

5. rea lõpus sõna „meiegi” viimasel silbil anname õige veidikene aega järgmise rea alguse kõrgemale noodile hüppeks (aga kindlasti ei jää sinna seisma!) - palun vaadata seal dirigenti!

(Üldse peaks selle laulu võimalikult ruttu pähe õppima ja dirigeerimise järgi laulma. Väiksema kooriga on võimalik peaaegu ainult ühise hingamise järgi koos liikuda – see on ju ammune kloostritraditsioon – lihtsalt lauldi koos, sest oldi harjunud palveid koos retsiteerima). Laulupeol aga palun väga dirigendi poole vaadata, sest siin pole täpset rütmi, mida igäüks saaks omaette arvestada. Laul on piisavalt lühike ja tekst kõigile tuttav, et saaks selle ühise palvena kokku kuulates ja kokku vaadates (dirigendi suunas!) peast laulda.

Lõpuosa „Sest Sinu pärast...” võiks olla veidi järsum, konkreetses – vaimukõrvas timpanite ja trompetitega – julge *forte*! Seal tekib justkui kaks kolmelöögilist takti, mida nii ka juhatan. Esimene: „Vä-gi ja”, teine: „A-auu”. Samuti tekib justkui kolmelöögiline takt viimases reas: „Iga-ves-ti”. Ehkki lõpus liigub meloodia alla, palun mitte jõudu kaotada, vaid liikuda kindlameelselt sõna „aamen” peale.

Et laulupeol võimalikult hästi kokku saada, oleme koos Taniel Kirikali ja Jaanika Kuusikuga laulnud linti ka n.ö. demoversiooni – soovitan väga seda kuulata ja harjutamise faasis ka sellega koos laulda. Võibolla tuleb suure laulupeokooriga liikumine õige veidi aeglasem, aga kogu fraseerimine ning toetused-pikendused jäävad samaks.

Põhiline, et „Meie Isa” puhul kehtiksid mõlemad variandid – kas palvetame lauldes või laulame palvetades.

Kõigile rõõmsat ja rahulikku õppimist soovides

Kadri Hunt